

**NOWY
TEATR**

**RAPORT
Z DZIAŁALNOŚCI
ARTYSTYCZNEJ**

2013/2014

NOWY TEATR

2013/2014

Wreszcie u siebie, chociaż w spartańskich warunkach. Widzowie oglądali spektakle pod kocami przy szumie nagrzewnicy, czasem przenosiliśmy się jeszcze do ATM-u, ale jeśli tylko wystarczał gorący podmuch i koc, hala zapełniała się gośćmi.

Tymczasowo zagospodarowana, nabrała wigoru. Stała się sercem dzielnicy. Przetestowaliśmy ją na wiele sposobów: w dawnym garażu odbywały się premiery spektakli, wielkie przedstawienia Krzysztofa Warlikowskiego, wystawy, w tym przekrojowa ekspozycja fotografii warszawskiej, mokotowski odcinek Pożaru w Burdelu, koncerty, muzyczne instalacje, wreszcie głośne czytanie „Golgoty Picnic” Rodriga Garcii. Prawie stuletnia hala obłożona przez przeciwników spektaklu argentyńskiego reżysera, cierpliwa i troskliwa, zasłużyła na porządny remont.

W sezonie 2013/2014 nadszedł też wreszcie długo oczekiwany moment: dostaliśmy dotację na budowę Międzynarodowego Centrum Kultury Nowy Teatr z funduszy norweskich i funduszy EOG pochodzących z Islandii, Lichtensteinu i Norwegii. Jako wprawkę przed wielką budową potraktowaliśmy remont magazynu, który został przerobiony na Świetlicę i stanowi odtąd bazę dla naszych projektów edukacyjnych.

Ten sezon to także premiera „Pinokia” Anny Smolar i Dzień Dziecka pod znakiem Pinokia – początek naszego dialogu z najmłodszymi widzami.

Nasi artyści zostali docenieni i wyróżnieni wieloma nagrodami m.in. Magdalena Cielecka została odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi, Srebrnym Medalem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Zasłużony Kulturze – Gloria Artis” i Wdechą od Gazety Stołecznej, a Stanisława Celińska nagrodą Norwida, Doroczną Nagrodą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski i Gwarancją Kultury. Spektakle Nowego Teatru pokazywane były na światowych scenach – od Monachium po Hongkong.

W stosunku do poprzedniego sezonu frekwencja na naszych wydarzeniach wzrosła o 30%, odwiedziło nas blisko 50 tysięcy widzów. Dziękujemy!

Budowa Międzynarodowego Centrum Kultury Nowy Teatr

Wizualizacja: FAMA

W lutym 2014 roku została przyznana przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego dotacja na budowę **Międzynarodowego Centrum Kultury Nowy Teatr**. Budowa będzie sfinansowana z funduszy norweskich i funduszy EOG pochodzących z Islandii, Lichtensteinu i Norwegii, środków MKiDN oraz budżetu m.st. Warszawy. To przełomowy moment w historii Nowego Teatru.

Kwota 19 115 511 złotych przyznana w ramach dotacji stanowi 85% całkowitego kosztu projektu. Pozostałe środki pochodzą z budżetu Miasta Stołecznego Warszawy.

W listopadzie 2014 rozpoczną się roboty budowlane, których zakres obejmie adaptację zabytkowej hali warsztatowej z 1927 roku, nowe zagospodarowanie terenu oraz modernizację budynku administracyjnego. Prace będą trwały niemal rok. Jesienią 2015 roku zaprosimy wreszcie na otwarcie Międzynarodowego Centrum Kultury Nowy Teatr.

30 czerwca 2014 roku ogłosiliśmy przetarg na generalnego wykonawcę robót budowlanych, a 14 sierpnia 2014 roku na pełnienie funkcji Inżyniera Kontraktu. Zleciliśmy również audyt dostępności przyszłego budynku dla potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Badanie Dostępności Projektu pozwala wychwycić potencjalne bariery i usunąć je jeszcze przed realizacją inwestycji. Audyt zrealizowało Biuro Planowania Dostępności.

Finanse

Dotacja organizatora na 2014 rok

56% - 2 990 000 zł

Dotacja Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego

6% - 500 200 zł

Sponsorzy

2% - 48 736,8 zł

Przychody własne

36% - 1 852 423,08 zł

RAZEM

100% - 5 391 359,88 zł

Publiczność

Wydarzenia w Warszawie

164

131

Publiczność w Warszawie

36 646

24 578

**Wydarzenia w Polsce i za granicą
(poza siedzibą)**

29

37

**Publiczność na wydarzeniach
w Polsce i za granicą (poza siedzibą)**

10 696

14 700

Wydarzenia ogółem

193

168

Publiczność ogółem

47 342

39 278

Średnia frekwencja w sezonie

97%

68%

Sezon 2013/2014

Sezon 2012/2013

Nagrody

Nagroda im. Cypriana Kamila Norwida dla Stanisławy Celińskiej

za rolę Jacqueline Bonbon w „Kabarecie warszawskim” oraz za płytę „Nowa Warszawa”. Nagroda przyznawana jest przez Samorząd Województwa Mazowieckiego artystom, którzy przyczyniają się do wzrostu rangi tego regionu.

Doroczna Nagroda Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

dla Stanisławy Celińskiej

Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski

dla Stanisławy Celińskiej za wybitne zasługi dla polskiej kultury, za osiągnięcia w pracy artystycznej i twórczej oraz działalności społecznej.

Złoty Krzyż Zasługi dla Magdaleny Cieleckiej

za zasługi dla rozwoju polskiej kultury, za osiągnięcia w pracy twórczej i działalności artystycznej.

Złoty Krzyż Zasługi dla Macieja Stuhra

za zasługi dla rozwoju polskiej kultury, za osiągnięcia w pracy twórczej i działalności artystycznej

Srebrny Medal Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

„Zasłużony Kulturze – Gloria Artis” dla wybitnych przedstawicieli środowiska filmowego, muzycznego oraz literackiego otrzymali m.in. Magdalena Cielecka i Maciej Stuhr.

Nagroda redakcji Gazety Wyborczej Wdecha 2013

w kategorii Człowiek Roku dla Magdaleny Cieleckiej.

Nagroda redakcji Gazety Wyborczej Wdecha 2012

w kategorii Wydarzenie Roku dla płyty „Nowa Warszawa”

Nagroda redakcji Gazety Wyborczej Wdecha 2012

przyznawana przez redakcję Gazety Wyborczej w kategorii Człowiek Roku dla Stanisławy Celińskiej

Wyjazdy krajowe i zagraniczne

Kabaret warszawski

Festiwal DIALOG Wrocław
16-17 października 2013
Liczba spektakli: 2
Liczba widzów: 575

Festiwal „Boska Komedia”
Kraków
14-15 grudnia 2013
Liczba spektakli: 2
Liczba widzów: 709

Theatre National de Chaillot
Paryż
7-14 lutego 2014
Liczba spektakli: 6
Liczba widzów: 3 600

Les Theatres de la Ville
de Luxembourg
6-7 marca 2014
Liczba spektakli: 2
Liczba widzów: 400

Le Theatre de la Place,
Liège
13-15 marca 2014
Liczba spektakli: 3
Liczba widzów: 1 350

La Comedie de
Clermont-Ferrand
3-4 kwietnia 2014
Liczba spektakli: 2
Liczba widzów: 1266

Munich Opera Festival
24-26 czerwca 2014
Liczba spektakli: 3
Liczba widzów: 676

Opowieści afrykańskie wg Szekspira

Hong Kong Art Festival
22-23 marca 2014
Liczba spektakli: 3
Liczba widzów: 1 200

Nowa Warszawa

Lublin
4 grudnia 2013
Liczba spektakli: 1
Liczba widzów: 161

(A)pollonia

Międzynarodowy Forum Sztuk
Teatralnych TEART w Mińsku
7 października 2013
Liczba spektakli: 1
Liczba widzów: 139

Nancy. Wywiad

Festival Pays de Danses, Liège
29 stycznia 2014
Liczba spektakli: 1
Liczba widzów: 200

Theatre National de Chaillot,
Paryż
4-8 lutego 2014
Liczba spektakli: 4
Liczba widzów: 420

Premiery

Uwodziciel

Premiera: 18 października 2013

Liczba spektakli: 7

Liczba widzów: 370

Katastronauta

Premiera: 8 listopada 2013

Liczba spektakli: 3

Liczba widzów: 305

Pożar w burdelu odc. 14

Degeneracja albo śmieci

Warszawy

Premiera: 13 lutego 2014

Liczba spektakli: 13

Liczba widzów: 3 916

Pinokio

Premiera: 31 maja 2014

Liczba spektakli: 8

Liczba widzów: 1 334

Spektakle repertuarowe

Kabaret warszawski

Premiera: 25 maja 2013

Liczba widzów: 4 524

(A)pollonia

Premiera: 16 maja 2009

Liczba widzów: 1 226

Koniec

Premiera: 30 września 2010

Liczba widzów: 438

Życie seksualne Dzikich

Premiera: 14 kwietnia 2011

Liczba widzów: 337

Nancy. Wywiad

Premiera: 20 kwietnia 2013

Liczba widzów: 1 110

Nowa Warszawa

Premiera: 7 grudnia 2012

Liczba widzów: 590

Opowieści afrykańskie wg Szekspira

Premiera: 2 grudnia 2011

Liczba widzów: 509

Pozostałe wydarzenia

WYSTAWA

Zdjęcie miasta. Fotografia warszawska i praktyki pokrewne

20 września – 15 grudnia 2013

Liczba widzów: 8000

CZYTANIE DRAMATU

POD

4 października 2013

Liczba widzów: 130

SPEKTAKL GOŚCINNY

Tarab. / Cie 7273

14 grudnia 2013

Liczba widzów: 350

SPEKTAKL GOŚCINNY

Projekt. Noce i dnie / Chór „Wrzos”

26 stycznia 2014

Liczba widzów: 250

KONCERT

The Savages

1 marca 2014

Liczba widzów: 300

SPEKTAKL GOŚCINNY

Armine. Sister / Teatr ZAR

1 marca 2014

Liczba widzów: 365

PRZEGLĄD FILMÓW

Chéreau nieznany

25-31 marca 2014

Liczba widzów: 650

DLA DZIECI

Dzień dziecka z Pinokiem

1 czerwca 2014

Liczba widzów: 2000

CZYTANIE DRAMATU

Noce stają się chłodne.

Antygonia. Synopsis

5 czerwca 2014

Liczba widzów: 80

FESTIWAL MUZYCZNY

Instalacje 3

14-15 czerwca 2014

Liczba widzów: 2500

CZYTANIE DRAMATU

Golgota Picnic

26 czerwca 2014

Liczba widzów: 280

PROJEKT

INTERDYSCYPLINARNY

Polityka kuchenna

28-29 czerwca 2014

Liczba widzów: 480

KONCERT

Jett Live

4 lipca 2014

Liczba widzów: 140

WYSTAWA

Nie ma ziewania

10-31 lipca 2014

Liczba widzów: 800

Foto: Magda Hueckel

Premiera 18 października 2013 Nowy Teatr, Hala warsztatowa

I Uwodziciel

Katarzyna Warnke, dotychczas znana jako aktorka, debiutuje podwójnie – jako autorka tekstu i reżyserka. Jej praca skupia się na tym, co w każdym z nas niejednoznaczne i nieodkryte w sferze tożsamości seksualnej i seksualności jako takiej. Warnke rozpoznaje sferę zachowań i postaw subwersywnych, niebezpiecznych dla nas samych i dla otoczenia. Medium tych poszukiwań jest młoda aktorka Anuszką Konieczna, która odważnie wchodzi w meandryczną strukturę tekstu. Warnke – reżyserka wplata go w precyzyjną mechanikę obrazowo-dźwiękowej instalacji.

Reżyseria, projekcje: Katarzyna Warnke

Występuje: Anuszką Konieczna

Muzyka: Dj Lenar

Scenografia: Magdalena Hueckel, Katarzyna Warnke

Kostium: Bartek Michalec/Zuo Corp

Konsultant obrazu: Konrad Pustoła

Reżyseria światła: Jacqueline Sobiszewski

Liczba spektakli: 7

Liczba widzów: 370

Spektakl ma dramaturgię striptizu. Trzeba jednak podkreślić, że spektaklu nie da się zinterpretować jako kpiny czy zwykłej zabawy formą. Pod powierzchnią scenicznego eksperymentu wyraźnie tętni przejmująca głębia. Ostatnia scena zaskoczy bezpośredniością i powagą, z jaką będzie się mówić o pożądaniu.

Spektakl wykorzystuje uwodzicielski potencjał widowiska.

Patryk Kencki, Teatralny.pl

Spektakl żyje w słowie – jego niuansach, niedopowiedzeniach i subtelnościach. I dobrze. Ten minimalizm formy i pozornej przypadkowości się broni.

Zofia Maria Cielątkowska, Dwutygodnik

**UWODZI-
CIEL**

Wernisaż: 20 września 2013 Nowy Teatr, Hala warsztatowa

Czas trwania wystawy: 20 września – 15 grudnia 2014

Zdjęcie miasta. Fotografia warszawska i praktyki pokrewne

Wystawa przedstawia wizjonerskie spojrzenia na miasto artystów kilku pokoleń. I chociaż nacisk położony jest na twórców współczesnych, to nie mogło zabraknąć klasyków, w rodzaju Leonarda Sempolińskiego, Zbigniewa Dłubaka, Mariusza Hermanowicza, czy Zofii Chomętowskiej. W ten sposób najnowsze, wyprodukowane specjalnie na wystawę dzieła, osadzone zostały w kontekście historycznym, co pozwala lepiej uchwycić zmianę, jaka dokonała się w obrazie miasta.

Zniszczenie Warszawy w trakcie działań wojennych spowodowało, że nowa, ludowa władza była – paradoksalnie – w korzystnej sytuacji mogącej na symbolicznym gruzowisku niemal od zera stworzyć nowe miasto, nową Warszawę. Jak się miało szybko okazać, za sprawą nowych instytucji, migracji, olbrzymich środków zaangażo-

Foto: Magda Hueckel

Foto: Magda Hueckel

wanych w projekt odbudowy i z czasem rozbudowy Warszawa stała się jedyną metropolią z prawdziwego zdarzenia.

Wystawa prezentowała istotne dla zrozumienia dynamiki tworzenia tej nowej definicji miasta obrazy-ikony, począwszy od obrazów ruin i zgliszcz, przez odradzające się życie i odbudowę, aż po tworzenie socrealistycznych i socmodernistycznych założeń urbanistycznych. Równocześnie rekonstruowany jest proces współczesnego odkrywania „tamtego” miasta, rosnącej fascynacji artystów i varsavianistów modernizmem socjalistycznym, a nawet socrealizmem. Od drugiej połowy lat 1990. zmienia się percepcja Warszawy. Jednocześnie, choć pojawiły się ekspozycje dotyczące kwestii partycypacji, performansu, polityki, urbanistyki, rzeki i okolic, społecznego wykluczenia i włączenia, przyszłości i przeszłości architektury Warszawy, to nie było do tej pory wystawy poświęconej samemu miastu.

Wystawa składała się nie tylko z fotografii, ale również filmów Akademii Ruchu, Tomasza Sikorskiego, Krzysztofa Bendkowskiego, Krystyny Piotrowskiej, czy najnowszej pracy Mikołaja Długosza. Tworzone przy użyciu kamery wizje Warszawy uzupełniał neon Maurycego Gomulickiego oraz mural Moniki Zawadzki.

Prezentowane na wystawie prace przedstawiają zarówno wizjonerskie, pełne rozmachu panoramy miasta, ale też w wielu wypad-

kach obrazy ruin i katastrofy. Tymczasowość, rujnacja, wyburzenia, ale też ciągła budowa i przebudowa, nieustająca transformacja stanowią o tożsamości Warszawy; tożsamości szczególnej na tle innych stolic europejskich. Wystawa była próbą rozpisania tego wciąż przecież nowego stanu rzeczy na obrazy. Prezentowała szereg możliwych interpretacji miasta przez artystów, konfrontując mieszkańców Warszawy z ich subiektywnymi wizjami, dostarczając jednocześnie podstawowych danych o samym mieście – obrazów, panoram, portretów typów warszawskich. Warszawa może nie ma rozpoznawalnych na świecie ikon, nie ma symboli, ale ma wiele MIEJSC rozumianych jako zdarzenia, sytuacje.

Wystawie towarzyszyła księgarnia Fundacji Bęc Zmiana o profilu varsavianistycznym i designerskim. Znalazły się tam publikacje wydawnictw: Stowarzyszenia 40000 Malarzy, Fundacji Centrum Architektury, Fundacji Inna Przestrzeń, Galerii Raster, Muzeum Powstania Warszawskiego, Zachęty – Narodowej Galerii Sztuki. Wśród dostępnych tytułów dominowała tematyka związana z Warszawą, ale także publikacje poświęcone fotografii, socjologii przedmiotów, życiu społecznemu oraz miejskiemu.

Część wystawy stanowiła element projektu „Synchronizacja. Architektura jako narzędzie programowania zmysłów”.

Projekt plakatu: Monika Zawadzki

Zdjęcie miasta. Fotografia warszawska i praktyki pokrewne

Kurator: Adam Mazur

Akademia Ruchu Stefan Arczyński
Kazimierz Bondkowski Zofia Chomętowska
Maria Chrzęszczowska Kuba Dąbrowski
Zbigniew Dłubak Mikołaj Długosz
Maurycy Gomulicki Nicolas Grosperre
Lukasz Gorczyca/Michał Kaczyński
Aneta Grzeszykowska Mariusz Hermanowicz
Elżbieta Janicka Wojciech Wilczyk
Jacek Kolodziejki Kobas Łaksa/Hanna Maciąg
Dominik Lewiński Zbigniew Libera
Ewa Partum Krzysztof Piłarski Błażej Pindor
Krzyszyna Piotrowska Konrad Pustola
Joanna Rajkowska Szymon Rogiński
Tomasz Sacilowski Leonard Sempoliński
Tomasz Sikorski Jan Smaga Juliusz Sokolowski
Maciej Stępiński Tomasz Szarszan
Zbigniew Tomaszczuk Monika Zawadzki

Kuratorzy części „Synchronizacja”:
Bogna Świętkowska Piotr Drewno

20.9 – 24.11.2013
NOWY TEATR

Hala warsztatowa, Madalińskiego 10/16
wt – pt 16.00 – 20.00, sob – ndz 12.00 – 20.00

www.nowyteatr.org

Artyści: Akademia Ruchu, Stefan Arczyński, Kazimierz Bendkowski, Zofia Chomętowska, Maria Chrzęszczowa, Kuba Dąbrowski, Zbigniew Dłubak, Mikołaj Długosz, Maurycy Gomulicki, Nicolas Gros-pierre, Łukasz Gorczyca/Michał Kaczyński, Aneta Grzeszykowska, Mariusz Hermanowicz, Elżbieta Janicka/Wojciech Wilczyk, Jacek Kołodziejcki, Kobas Laksa/Hanna Maciąg, Dominik Lewiński, Zbigniew Libera, Ewa Partum, Krzysztof Pijarski, Błażej Pindor, Krystyna Piotrowska, Konrad Pustoła, Joanna Rajkowska, Szymon Rogiński, Tomasz Saciłowksi, Leonard Sempoliński, Tomasz Sikorski, Jan Smaga, Juliusz Sokołowski, Maciej Stępiński, Tomasz Szerszeń, Zbigniew Tomaszczuk, Monika Zawadzki

Kurator: Adam Mazur

Współpraca: Małgorzata Szczęśniak

Kuratorzy części „Synchronizacja”: Bogna Świątkowska, Piotr Drewko

Scenografia: Olga Mokrzycka-Gros-pierre

Wydarzenia towarzyszące wystawie:

20 września 2013

Wernisaż

W trakcie wernisażu odbył się koncert zespołu Killa Familla oraz hip hopowy set didżejski na magnetofon DJ SAC-T.

28 września 2013

Warsztaty dla młodzieży

Prowadzenie: Monika Zawadzki

5 października 2013

Oprowadzanie autorskie

Oprowadza: Konrad Pustoła

18 października 2013

Oprowadzenie kuratorskie

Oprowadza: Bogna Świątkowska

Prezentacja kwartalnika „Rzut”

Prezentacja kolejnych wydań kwartalnika architektonicznego pt. „Architektura kolonialna jako inżynieria społeczna” oraz „Architektura drewniana w mieście” – dyskusja z udziałem Aleksandry Stępnikowskiej i Agnieszki Rasmus (Fundacja Centrum Architektury), Dariusza Śmiechowskiego (Stowarzyszenie Architektów Polskich SARP).

Wykład Matthew Gandiego

Marginalia: estetyka, ekologia i miejskie nieużytki

26 października 2013

Spotkanie z Mikołajem Gros-pierrem

16 listopada 2013

Warsztaty z Maciejem Stępińskim

„Człowiek i architektura – fotografowanie miasta”

24 listopada 2013

Finisaż wystawy

Oprowadzanie kuratorskie Adama Mazura.

Wykład Małgorzaty Kuciewicz „Choroby miejskie”. Bogna Świątkowska: podsumowanie projektu „Synchronizacja – projekty dla miast przyszłości. Edycja 2013”. Wykład Błażeja Prośniewskiego „Gust nasz pospolity”.

Wystawa Mazura wydaje się zbudowana w oparciu o podobną zasadę, jak „Niewidzialne miasta” Italo Calvina, który rysuje przed oczami czytelnika kolejne wynaturzone metropolie z mieszkańcami o zdziwiałych obyczajach. Jako metropolia Warszawa jest naczyniem, przypomina paszczę domagającą się ciągłego zapełniania – dobudowywania. Daleko tu do zgeometryzowanej przestrzeni, wyrażającej harmonię świata, gdzie etyka splata się z estetyką, a wizualny porządek uładza nieokiełznane działania mieszkańców. Zgodnie z tytułem, sugerującym lekarski ogląd, rentgen szkieletu miasta, to dość surowe w wyrazie „zdjęcie”, bez retuszu i sentymentów, bez prób diagnoz, wyznaczania kierunków na przyszłość, czy jednoznacznego mierzenia się z przeszłością.

Marta Lisok, Dwutygodnik

To właśnie w tej przestrzeni postindustrialnej Adam Mazur zorganizował wystawę fotografików którzy od 1945 roku zajmowali się fotografowaniem, badaniem za pomocą fotografii Istoty warszawskości.

Edwin Bendyk, Polityka.pl

Liczba odwiedzających: 8000

Foto: Błażej Pindor

4 października 2013 Nowy Teatr, Hala warsztatowa

POD

Czytanie tekstu Szczepana Orłowskiego, współautora scenariusza „Kabaretu warszawskiego”.

Aids, tide i bidet uciekają ze szczęśliwej cywilizacji trawionej złośliwym rakiem odbytu, jedyną nieuleczalną chorobą zagrażającą ludzkości. Cywilizacja ma problem z naturą, również ze względu na zmniejszający się obszar lądowy, za to świetnie poradziła sobie z kulturą, neutralizując jej wszelkie nieużyteczne przejawy. Pomysłodawca ucieczki, bidet, ma plan, który podchwytują aids i tide, jednak nikt z nich nie zdaje sobie sprawy, co ich czeka po drodze.

Czytają: Łukasz Ignasiński, Natalia Kalita, Maciej Nawrocki, Zygmunt Malanowicz, Piotr Polak, Jacek Poniedziałek, Magdalena Popławska

Opieka reżyserska: Arek Gruszczyński, Jakub Porcari
Muzyka: Piotr Sz wajgier & Airth
Multimedia: Karolina Fender Noin ska / JAJKOFILM

Liczba widzów: 130

Premiera: 8 listopada 2013 Nowy Teatr, Hala warsztatowa

Katastronauta

Sceniczna fantazja naukowa, inspirowana książką Jona McKenziego „Performuj albo...” i metodą kompozycji Witolda Lutosławskiego, szczególnie jego koncepcją aleatoryzmu kontrolowanego. Koncert-wykład, w którym przypadek (wypadek, katastrofa) jest zarówno tematem, jak i metodą pracy (gry, algorytmy, schematy). Opowieść o wyzwaniach (challenge) rzucanych światu i sobie nawzajem przez członków tajemniczego plemienia Katastronautów (Challengerów), których osobliwą cechą stanowi zarażenie katastrofą.

Występują: Lena Frankiewicz, Bartosz Gelner, Dominika Knapik, Piotr Polak, Iza Szostak, Marta Ścisłowicz, Anna Zaradny

Reżyseria: Iga Gańczarczyk

Scenariusz: Iga Gańczarczyk, Bartosz Frąckowiak

Dramaturgia: Bartosz Frąckowiak

Muzyka, koncepcja wizualna, plakat: Anna Zaradny

Kostiumy: Grzegorz Matłąg / Maldoror

Choreografia: Dominika Knapik, Iza Szostak

Światła: Tadeusz Perkowski

Foto: Tomek Tyndyk

Koprodukcja HOBO Art Foundation i Nowego Teatru

Partner: Muzeum Woli

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu „Lutosławski 2013 – Promesa”, realizowanego przez Instytut Muzyki i Tańca.

Zbiorowa scena, przypominająca nieco dynamiczną medytację Osho, należy do jednej z ciekawszych i trwa dłuższą chwilę. Energia zmienia się jednak szybko. Powracamy do instrumentów. W „Katastronautach” thereminy zajmują – przynajmniej na scenie – centralne miejsce; grają rolę narzędzia i bohatera, który w ostatniej scenie samotnie dopowiada ostatnie jęki w pełnej kakofonii.

Zofia Maria Cielątkowska, Dwutygodnik

Trzeba przyznać, że Gańczarczyk doskonale skompletowała obsadę. Młodzi aktorzy emanują bezpretensjonalnym urokiem i rzeczywiście sprawiają wrażenie przedstawicieli jednego plemienia. Ich obecność to najcenniejszy walor spektaklu. Opowieść o katastrofautach najdobitniej przemawia właśnie językiem ruchu. Choreografia ułożona przez Dominikę Knapik i Iżę Szostak jest bezpretensjonalna, szczerza i komunikatywna.

Patryk Kencki, teatralny.pl

Liczba spektakli: 3

Liczba widzów: 305

14 grudnia 2013 Nowy Teatr, Hala warsztatowa

Tarab

Spektakl gościnny Cie 7273. Grupa dziesięciu tancerzy porusza się w stworzonym przez szwajcarsko-francuski duet tańca współczesnego Cie 7273 stylu FUITTFUITT – pełnym wirtuozerii, ornamentalnym tańcu polegającym na nieprzerwanie rozwijającym się i nigdy niepowtarzającym się ruchu, któremu hipnotyczny rytm nadaje muzyka z akcentami arabsko-andaluzyjskimi.

Zamierzeniem twórców jest wywołanie w widzach pragnienia ciągłości ruchu i przywołanie emocji od najbardziej skrytych do tych najgwałtowniejszych. Choreograficznym punktem wyjścia była analiza łagodnych linii i połączeń arabskiej kaligrafii w konfrontacji z tradycją zachodniego tańca. W efekcie Tarab upodabnia się do hipnotycznego fresku, gdzie mnogość ruchów daje początek ekstazie i wolności.

Cie 7273 istnieje od ponad dziesięciu lat. Choreografowie Laurence Yadi i Nicolas Cantillon zrealizowali w tym czasie ponad piętnaście przedstawień. Ich spektakle, począwszy od solo po spektakle z udziałem dwudziestu tancerzy, powstawały we współpracy arty-

stycznej, między innymi z Ballet du Grand Théâtre z Genewy czy Swatch art collection. Zespół zdobył wiele nagród, m.in. Prix Suisse de la Danse et de la Chorégraphie w 2011, Prix de la Fondation Lietchi pour les Arts czy też Prix Choreographic Captures de Joint adventures Tanzwerkstatt Europa. W Polsce prezentował swoje prace m.in. na Festiwalu Ciało/Umysł (w 2005 i 2009 roku), w cyklu Plusy tańca w Teatrze Narodowym czy podczas Lubelskich Spotkań Teatrów Tańca.

Koprodukcja: Association pour la Danse Contemporaine w Genewie, Arsenic w Lozannie, Gessnerallee w Zurychu oraz Südpol w Lucernie, w ramach programu Reso - Réseau Danse Suisse, przy wsparciu Szwajcarskiej Fundacji dla Kultury Pro Helvetii i Ernst Göhner Stiftung.

Spektakl został zaprezentowany w ramach programu na zamknięcie warszawskiego biura Szwajcarskiej Fundacji dla Kultury Pro Helvetia.

Liczba widzów: 350

26 stycznia 2014 Nowy Teatr, Hala warsztatowa

I Projekt. Noce i dnie

Projekt gościnny – kolejna odsłona współpracy Mikołaja Mikołajczyka z Zespołem Śpiewaczym „Wrzos” z Zakrzewa. Seniorzy z chóru „Wrzos” zmierzali się nie tylko z zadaniami teatru ruchu, ale także z własną opowieścią o życiu. Inspiracji dla siebie szukali we wpisanej w historię Wielkopolski powieści Marii Dąbrowskiej *Noce i dnie*, stawiającej pytania o podsumowanie życia, jego spełnienie i niespełnienie. W niecodziennym gatunku scenicznym, który można nazwać teatrem uczestnictwa, powstał wspólny język.

Występują: Edmund Bindek, Urszula Chałubek, Jan Cieślik, Irena Czermak, Alicja Dąbek, Bogdan Dąbrowski, Danka Okońska, Janusz Okoński, Eugenia Płaczek, Łucja Podlewska, Jerzy Podlewski, Józefa Polak, Maria Trokowska, Jan Wojciechowski, Danuta Zdrenka, Mikołaj Mikołajczyk

Gościnnie: Adam Ferency i Iwona Pasińska

Reżyseria: Mikołaj Mikołajczyk

Dramaturgia: Małgorzata Dziewulska

Muzyka: Zbigniew Kozub

Scenografia i wideo: Mirek Kaczmarek

Spektakl powstał w ramach programu Samorządu Województwa Wielkopolskiego „Wielkopolska: Rewolucje”, którego kuratorką jest Agata Siwiak.

Współpraca: Zakrzewski Dom Kultury „Dom Polski”

Najlepsze przedstawienie teatru tańca.

Paweł Soszyński, Teatr

Wczoraj w Nowym Teatrze obejrzałem fascynujący projekt "Noce i dnie". Z każdą kolejną sceną ten spektakl coraz bardziej uderza. Jedną z najpiękniejszych to ta, w której namaszczone na Tolibowskiego Mikołajczyk wyciąga z wielkiego worka dziesiątki, może setki nenufarów, rzuca je w górę, opadają, pokrywając omal całą scenę. A na scenie, na swoich krzeselkach siedzą artyści-seniorzy z Wrzosa i jeszcze dużo nam powiedzą. Przejmujące.

Remigiusz Grzela, remigiusz-grzela.pl

Liczba widzów: 250

Premiera: 13 lutego 2014 Nowy Teatr, Hala warsztatowa

Pożar w burdelu. Degeneracja albo śmieci Warszawy

Na zaproszenie Nowego Teatru w dawnej bazie MPO burdel artystyczny odbył podróż do wnętrza warszawskiego śmietnika architektury, idei i rzeczy. Zszedł do kanałów Mokotowa, by odnaleźć to, co w Warszawie wyparte i odrzucone. Pokazał świat nocnych sklepów, dilerów, zakazanych kabaretów, szmateksów i klubów, o których nie śniło się urzędnikom ratusza. Odstąpił ciemną stronę Mokotowa – dzielnicy sprzeczności, w której chuligańskie legendy współżyją z Business Parkiem, Michel Badre z Biedronką, a duch Hanuszkiewicza błąka się po Carrefourze.

Występują: Agnieszka Przepiórska, Monika Babula, Anna Smołowik, Lena Piękniewska, Andrzej Konopka, Mariusz Laskowski, Tomasz Drabek, Maciej Łubieński

Reżyseria: Michał Walczak

Scenariusz: Maciej Łubieński, Michał Walczak

**DE
GENE
RA
CJA**

Foto i projekt: Honorata Karapuda

Muzyka: Wiktor Stokowski
Scenografia: Julia Skrzynecka
Kostiumy: Diana Szawłowska

„Pożar w burdelu”, prezentowany przed wielką publicznością w Nowym Teatrze i Muzeum Historii Żydów Polskich, odkrywał nowe znaczenia ważnych miejsc na mapie stolicy. Występ „u Warlikowskiego” ostatecznie wyniósł Burdel Artystyczny do mainstreamu, choć to nadal inny mainstream niż ten, w którym działają kabarety znane w całej Polsce z telewizji, a których delegalizacji domagają się na Facebooku ci, do których adresowany jest cykl „Pożar w burdelu”.

Wiktor Uhlig, Kultura liberalna

Ostatni odcinek „Degeneracja, albo śmieci Warszawy. Mokotowska punk opera” przygotowali w Nowym Teatrze Krzysztofa Warlikowskiego. To, o czym „Kabaret warszawski” – ostatni spektakl zespołu Warlikowskiego – opowiada serio, Burdel mówi za pomocą lekkiej formy. Lęk przed nacjonalizmem i ksenofobią „Pożar” kanalizuje w śmiechu, pozwala okiełznać go, oswoić.

Izabela Szymańska, Gazeta Wyborcza

Liczba spektakli: 13
Liczba widzów: 3 916

1 marca 2014 Nowy Teatr, Hala warsztatowa

Koncert Savages

Koncert w ramach ALTERKLUBu, prezentującego najciekawszych, poszukujących, eksperymentujących i intrygujących wykonawców współczesnej sceny muzycznej.

Żeński, postpunkowy kwartet Savages zyskał ogromne uznanie w bardzo krótkim czasie – powstał na początku 2011 roku, a swój pierwszy singiel „Flying To Berlin/Husbands” wydał w czerwcu 2012. Ich debiutancki album „Silence Yourself” dotarł do pierwszej 20-tki brytyjskiej listy przebojów i przyniósł zespołowi nominację do prestiżowej Mercury Prize. Grupa koncertowała też u boku British Sea Power i Queens of the Stone Age.

Support: A Dead Forest Index: projekt Adama i Sama Sherry z Melbourne w Australii. Minimalistyczny, mroczny, cichy rock, oparty na brzmieniu przesterowanej gitary i perkusji.

Organizator Open'er Festival

Liczba widzów: 300

9, 10-12 marca 2014 Nowy Teatr, Hala warsztatowa

| Armine. Sister

Spektakl gościnny Teatru ZAR, dedykowany historii, kulturze i Ludobójstwu Ormian. Jedną z podstawowych idei „Armine. Sister” jest podjęcie kwestii tabuizacji i zakłamania historii skonfrontowanej z powinnością dania świadectwa. Spektakl współtworzą muzycy reprezentujący różne tradycje muzyczne Azji Mniejszej, Anatolii oraz Iranu, m.in. Aram Kerovpjan – pochodzący ze Stambułu mistrz śpiewu w katedrze ormiańskiej w Paryżu.

Wydarzenia towarzyszące spektaklom:

Liturgia prochu

O upamiętnianiu poprzez teatr. Spotkanie z udziałem Tomasa Kubikowskiego, Tadeusza Kornasia i Jarosława Freta połączone z pokazem filmu „Szczekająca wyspa” [Chienne d’histoire], reż. Serge Avédikian, Francja 2010]

Obrazy z Anatolii

Wystawa zdjęć Magdaleny Mądrej

Liczba widzów: 365

25-31 marca 2014 Nowy Teatr, Hala warsztatowa

Chéreau nieznany

Przeгляд filmów i spektakli Patrice'a Chéreau.

Patrice Chéreau należał do grona najwybitniejszych współczesnych artystów. Jego dzieła filmowe, teatralne i operowe, a także jego kreacje aktorskie, stanowią o jakości współczesnej kultury. Postać zmarłego w październiku ubiegłego roku artysty, który jest szczególnie istotny dla Nowego Teatru i Krzysztofa Warlikowskiego, powróciła w przeglądzie jego mniej znanych w Polsce dokonań filmowych i teatralnych. Każda projekcja poprzedzona została krótkim spotkaniem przybliżającym postać tego znakomitego artysty.

W ramach przeglądu zaprezentowane zostały filmy i spektakle:

„Mężczyzna zraniony” (1983)

Wstęp: Bartosz Żurawiecki – krytyk filmowy

„Ci, którzy mnie kochają, wsiądą do pociągu” (1998)

Wstęp: Bartosz Żurawiecki – krytyk filmowy

„Zagubieni w miłości” (2009)

Wstęp: Bartosz Żurawiecki – krytyk filmowy

„Z domu umarłych” Leoš Janáček (2007)

Wstęp: Tomasz Cyz – krytyk muzyczny, redaktor naczelny Ruchu Muzycznego

„Sen o jesieni” (2010)

Przed projekcją spotkanie z Michałem Borczuchem – reżyserem teatralnym, uczniem Patrice'a Chéreau w ramach programu The Rolex Mentor and Privilege Arts Initiative w roku 2013.

„Samotność pól bawełnianych” (1995)

Pokaz zapisu spektaklu oraz filmu dokumentalnego „Inna samotność” (1996) – rejestrującego proces prób do spektaklu „Samotność pól bawełnianych”. Reżyseria: Stéphane Metge. Wstęp: Piotr Gruszczyński – dramaturg Nowego Teatru

Liczba widzów: 650

Foto: Magda Hueckel

Premiera: 31 maja 2014 Nowy Teatr, Hala warsztatowa

| Pinokio

Pierwszy spektakl Nowego Teatru dla widowni dziecięcej
Spektakl na podstawie głośnego tekstu Joëla Pommerata, adaptacji
klasycznej baśni Carla Collodiego, w tłumaczeniu Maryny Ochab.

Uwaga! Nasz Pinokio NIE JEST:

o grzecznym chłopcu, o nauce pokory, o stawaniu się normalnym
Nasz Pinokio JEST:

o wiecznym pragnieniu wolności, o sile buntu,
o granicach tożsamości, również cielesnej.

Twórcy spektaklu pozostają z dala od archaicznej wizji wychowaw-
czej, opartej na zasadzie: spełnij oczekiwania dorosłych, a dosta-
niesz nagrodę. Pinokio o swoją niezależność walczy całym ciałem.
Raz po raz buntuje się przeciwko wszelkim autorytetom. Jak dziec-
ko we mgle szuka drogi do wolności, a właściwie – do niepodległo-
ści. I – prawdopodobnie, jak wielu jego rówieśników – podejrzewa,
że pieniądze dają wolność. Skąd bierze się jego hipermaterializm?
Kłamstwo staje się dla niego jedynym narzędziem ucieczki przed
biedą, w której żyje Ojciec. Pinokio wstydzi się i kłamie. Ryzykuje
i blefuje, gotów stracić życie, byle by nie zdradzić, z jakiego domu

pochodzi. Pinokio drażni, jest pełen wad, ale też pociąga i fascynuje. Może i krzywo marzy; za to pozostaje wierny swoim marzeniom. Pinokio wyzwoli się z drewna dopiero po doświadczeniu wielu pokus i upadków. Daleki od ideału, za to wiecznie niezależny.

Występują: Monika Babuła, Magdalena Cielecka, Dominika Knapik, Łukasz Kos/Marek Kalita, Zygmunt Malanowicz, Piotr Polak, Magdalena Popławska, Maciej Stuhr/Wojciech Kalarus

Reżyseria: Anna Smolar

Scenografia: Anna Met

Kostiumy: Anna Nykowska

Muzyka na żywo: Natalia Fiedorczyk, Karolina Rec

Światła: Rafał Paradowski

Wizualizacje: Filip Zagórski, VJ FX

Spektakl dla widzów w wieku od 5 lat.

Nominacja w ogólnopolskim plebiscytcie miesięcznika GAGA wyróżniającym Najlepszych dla dzieci Serca Gagi 2014.

Tak wygląda spektakl efektowny, lecz nie efekciarski.

Agata Łuksza, Didaskalia

Genialna podwójna rola tytułowa w wykonaniu Magdaleny Popławskiej i Dominiki Knapik

Kamila Łapicka, W Sieci

„Pinokio” rozpięty został między światem dorosłym i dziecięcym. Taki jest już tekst Pommerata: wczepiony mocno we współczesne grypsy młodzieżowe, ale czujny na dorosłe sensory. Aktorzy Nowego Teatru są w tym spektaklu młodzieńczo frywolni, dają sobie przyzwolenie na infantylność i podporządkowują logice dziecięcych zachowań. W spektaklu w Nowym inwestuje się w wyobraźniową postprodukcję w głowie widza. Wow. Wow. Woowooow. Jest jak na koloniach. Jakby się miało znowu osiem lat.

Anka Herbut, Dwutygodnik.com

To doskonały przykład tego, w jaki sposób należy komunikować się z młodym widzem w teatrze. Proste i barwne chwytby scenograficzne, brak zbędnej teatralizacji i sztuczności, umiejętne dawki komizmu i powagi, przede wszystkim brak uproszczeń i infantyliacji historii Pinokia sprawiają, że spektakl oddziałuje nie tylko na wyobraźnię i zmysłową percepcję dziecka, ale zmusza je do kreatywnego wykorzystania intelektu.

Agnieszka Górnicka, Teatr Dla Was

W tekście tej sztuki nie ma natrętnej dydaktyki. Co zatem jest? Warto się przekonać, zasiadając na wygodnych poduchach w teatrze adresowanym do myślących, przeżywających dzieci. Historia opowiedziana w formie bajki jest dla mnie współczesną opowieścią o synu marnotrawnym. Wyraźnie czuć w niej to biblijne przesłanie.

Hanna Karolak, Gość Niedzielny

Pękałem ze śmiechu, kiedy Zygmunt Malanowicz grając łotra roztaczał fantastyczną wizję błyskawicznego pomnożenia pieniędzy, młodzież z zazdrością chłonęła koncertowe brzmienie duetu twórczyni muzyki: Natalii Fiedorczyk i Karoliny Rec, a najmłodszy z kolei bardzo przeżywali pobyt w brzuchu wieloryba, gdzie znakomita wizualizacja wywierała rzeczywiście ogromne wrażenie. Spektakl miał wartkie tempo i był interesujący dla bardzo wymagającej, najmłodszej publiczności. (...) Pozwolił poczuć piękno i magię prawdziwego, artystycznego teatru. Kurzy się!

Dionizy Kurz, blog Kurzawka.pl

Zniknęła pstrokata konwencja, w którą ubrała Pinokia popkultura. Spektakl to ostra baśń z iPada, piosenka ze smartfona, luz blues, w niebie same dziury. Tytułowy Pinokio to bohater bliski doświadczeniom młodych widzów. Rozumie, że rzeczywistość to zbiór najczęściej niezrozumiałych bodźców i żeby przetrwać, trzeba wybrać własną ścieżkę. Wyróżnić się z masy, czasami także skłamać. Kiedy rośnie nos, wzmacnia się węch. Perfumeria życia.

Łukasz Maciejewski, Wprost

AUTOR Joël Pommerat
REŻYSERIA Anna Smolar

—
spektakl dla widzów w wieku od 8 lat
premiera: 31 maja 2014

Siłą spektaklu jest inteligentna prostota. Teatr dla dzieci bywa dziś montażem atrakcji, oferuje projekcje, gadżety i feerię kolorowych światel. „Pinokio” w Nowym to co innego – jest jak świetnie wykonana drewniana zabawka działająca na wyobraźnię. Mimo to nie traci sznytu nowoczesnego teatru. Wciąga najmłodszych widzów sugestywnie opowiadaną historią i wyrazistym aktorstwem. Choć widać, że wykonawcy świetnie bawią się tym, co robią, to na pewno nie przeszarżowują. Do małego widza podchodzi się tu poważnie, a zarazem z otwartością. Jeśli ze szkolnych wycieczek sprzed lat zapamiętaliście teatr jako miejsce zakurzone i drętwe, to zapomnijcie o tym i zabierzcie dzieci na spektakl.

Witold Mrozek, Gazeta Wyborcza

Liczba spektakli: 8

Liczba widzów: 1 334

Foto: Magda Hueckel

1 czerwca 2014 Plac przed Nowym Teatrem

Dzień Dziecka Pinokio. Zrób to sam

Spektakle, zabawy, ruch, gotowanie, warsztaty, muzyka. Tego dnia zaprosiliśmy dzieci dwukrotnie na spektakl „Pinokio”, a także czterokrotnie na „Pinokia” w wersji kukiełkowej dla najmłodszych od 2-go roku życia animowany przez Marię Czaputowicz i Małgorzatę Szlachcic. Odbyły się także:

Warsztaty z projektowania plakatu

Dla dzieci w wieku od 4 lat prowadzone przez grafika Filipa Zagórskiego

Zajęcia sportowe

Dla dzieci w wieku od 2 lat. Tradycyjne zabawy ruchowe, skakanie w worku, w jednym kapciu, tory z przeszkodami, a na koniec niespodzianki, prowadzenie: Helena Świegocka

Lekcja gotowania

Dla dzieci w wieku od lat 5, prowadzone przez Karolinę Brzuzan „Jedzenie dla niegrzecznego chłopca” / „Jedzenie dla wieloryba”

Warsztaty konstruktorskie

Dla dzieci wieku od lat 3, budowanie i konstruowanie, miasteczka z kartonów, prowadzenie: Maria Piątek

Koncert Nathalie and the Loners

Muzyka dla dzieci i dorosłych

Przez całą dzień dzieci mogły się bawić w kąciку zabaw plastycznych oraz na placu zabaw.

Liczba uczestników: 2 000

Projekt graficzny: Filip Zagórski

5 czerwca 2014 Nowy Teatr, Hala warsztatowa

**Noce stają się chłodne
Antygona. Synopsis**

Czytanie dramatu Adama Radeckiego

Tekst inspirowany równoległą lekturą dzieł Sofoklesa, Kafki i Deleuze'a, która wydobywa z nich nowe sensy, obnaża mechanizmy przemocy i poczucia winy w patriarchalnie urządzonej rodzinie. To spisek przeciwko Edypowi i „dobremu życiu”. Psychologizm zastąpiony został parafrazą; zmanipulowane postaci, osadzone w historii literatury, dźwigają ciężar naszych win, naszego wstydu, by na końcu okazało się, że wszyscy są niewinni; oto największy dramat zorganizowany przez Antygonę.

Reżyseria: Natalia Korczakowska

Tekst, dramaturgia: Adam Radecki

Koncepcja wizualna: Nicolas Groszpiere, Olga Mokrzycka-Groszpiere

Opracowanie muzyczne: Kamil Antosiewicz

Czytają: Mariusz Bonaszewski, Monika Niemczyk, Katarzyna Warnke, Klara Bielawka, Paweł Tomaszewski

Liczba widzów: 80

14-15 czerwca 2014 Nowy Teatr, Hala warsztatowa

Instalacje 3. Festiwal Instalacji Muzycznych

Kurator: Wojtek Blecharz

Współpraca merytoryczna: Paweł Mykietyn

Festiwal prezentuje niekonwencjonalne gatunki muzyczne, które nie mają ugruntowanego miejsca na tradycyjnych festiwalach muzyki współczesnej w Polsce. Formuła obejmuje instalacje dźwiękowe, instalacje audiowizualne, rzeźby dźwiękowe, teatr instrumentalny, sztuki performatywne, interdyscyplinarne i multimedialne formy muzyczne. Tematem trzeciej już edycji Festiwalu było CIAŁO i jego metafora w muzyce.

Interdyscyplinarny profil Instalacji jest diametralnie różny od tradycyjnych festiwali muzyki poważnej, które prezentują głównie koncerty przeznaczone raczej dla znawców czy miłośników muzyki współczesnej. Instalacje prezentują nurt bliższy temu, co dzieje się w wielu galeriach czy muzeach sztuki najnowszej na świecie, czyli otwarcie na widza, interaktywność, zaproszenie do aktywnego

Foto: Natalia Osadowska

uczestnictwa w odbiorze sztuki, możliwość dotknięcia, poczucia muzyki na „własnej skórze”.

14 czerwca 2014

Koncert Ucho / oko. Koncert prawykonań utworów: Aleksandry Gryki, Andrzeja Kwiecińskiego, Sławomira Wojciechowskiego, Wojtka Blecharza

Barbara Kinga Majewska – głos

Zespół KWADROFONIK w składzie:

Emilia Sitarz, Bartłomiej Wąsik – fortepian,

Magdalena Kordylasińska, Miłosz Pękała – instrumenty perkusyjne

Reżyseria: Yulka Wilam

Reżyseria dźwięku: Robert Migas

15 czerwca 2014

Koncert Oko / ucho. Utwory Patricii Alessandrini, Karola Nepelskiego, Jagody Szmytki, Vinko Globokara i Jamesa Tenneya

Patricia Alessandrini – *Bodied chambers* (2013)

Wykonanie: Seth Woods – wiolonczela

Karol Nepelski – *Homo sonans* (2009)

Wykonanie: Karol Nepelski

Elektronika: Piotr Madej, Marek Chołoniewski

Jagoda Szmytka – *Körperwelten. Study of fragmented ONE* na amplifikowany instrument smyczkowy, projekcję dźwiękową i wideo (2008)

Wykonanie: Anna Kwiatkowska – skrzypce

Vinko Globokar – *Corporel* (1984)

Wykonanie: Katarzyna Kadłubowska

James Tenney – *Having never written a note for percussion* (1971)

Wykonanie: Uczestnicy festiwalu Instalacje 3

Koordinacja muzyczna: Wojtek Blecharz

14-15 czerwca 2014

Oko / ucho. Wystawa prac wideo

Erik Dæhlin – *Fembot Bacchanale* (2011)

Keith Deverell – *Judith* (2013)

Leslie Leytham / Samuel Beckett – *Not I* (1972)

Brigitta Muntedorf – *Hello Body* (2012)

Marianthi Papalexandri-Alexandri – *Kein Thema* (2007)

Bradley Scott Rosen – *Breather:Resist* (2013)

Simon Steen Andersen – *Study for String Instrument #2* (2009)

Ewa Maria Śmigielńska – *Układ no. 1* (2014)

Samson Young – *I am thinking in a room, different from the one you are hearing in now (hommage to Alvin Lucier, 2012)*

15 czerwca 2014

Wydarzenie towarzyszące

Marcin Masecki oraz Orkiestra Dęta Ochotniczej Straży Pożarnej w Słupcy – *Symfonia Zwycięstwo*

Festiwal Instalacje w Nowym Teatrze to jedna z nielicznych świeżych intelektualnie propozycji muzycznych w Warszawie. W zdefiniowanej przez Wojciecha Blecharza i Pawła Mykietyna idei tkwi zarazem istotny element edukacyjny.

Adam Suprynowicz, Dwutygodnik

Słuchacz nie będzie ograniczony do "statycznej pary uszu w idealnej przestrzeni".

Filip Lech, Cultura.pl

Liczba widzów: 2500

Czerwiec-lipiec 2014

Plac Budowy. Letni program Nowego Teatru

Miejsce, w którym można było zjeść coś dobrego, napić się orzeźwiającej lemoniady lub czegoś mocniejszego. Początkowo planowane jako miejsce towarzyszące modernizacji siedziby teatru, ze względu na przesunięcia w harmonogramie prac budowlanych, zaistniało w szczątkowej formie. Pozostaje jako idea na przyszłość. Plac Budowy był miejscem działań artystycznych i letnią bazą food-trucków, ciężarówek z jedzeniem, które stały się symbolem szybko zmieniających się gustów i stylu życia warszawiaków. Menadżerem odpowiedzialnym za program był Jan Śpiewak.

Kawiarnia Sezonowa

Kawiarnia, która zdobyła serca wielu mokatowian działała w niezmienionym kształcie. Na najmłodszych czekała wielka piaskownica.

Foto: Konrad Pustola

26 czerwca 2014 Nowy Teatr, Hala warsztatowa

Golgota Picnic Czytanie dramatu

Koncert połączony z czytaniem tekstu „Golgota Picnic” Rodrigo Garcii, którego pełna wersja nie została pokazana w Poznaniu w ramach Malta Festival. W wieczorze wzięli udział aktorzy ze stałego zespołu Rodrigo Garcii. Czytaniu tekstu towarzyszyło wykonanie „Siedmiu ostatnich słów Chrystusa na Krzyżu” Josepha Haydna przez pianistę Marino Formentiego. Koncert jest fragmentem spektaklu „Golgota Picnic”.

Wykonawcy: Gonzalo Cunill, Nuria Lloansi, Juan Lorient, Juan Navarro

Reżyseria: Rodrigo García

Pianista: Marino Formenti

Światło: Roberto Cafaggini

Liczba widzów: 280

W Nowym Teatrze odbyło się pierwsze z serii czytań scenariusza spektaklu, który został odwołany pod presją katolickich fundamentalistów w Poznaniu. Przeciwnicy spektaklu próbowali blokować wejście do teatru.

Gazeta Wyborcza

Wielka akcja artystów w proteście przeciwko cenzurowaniu sztuki. Chciałbym, żeby moja sztuka dla osoby wierzącej stała się tylko narzędziem, dzięki któremu można się nad swoją wiarą głębiej zastanowić, oddać się refleksji, pomyśleć, czym ta wiara jest.

Rodrigo Garcia dla TVP

Foto: Ewa Vedral

28-29 czerwca 2014 Nowy Teatr, Hala warsztatowa i plac przed Teatrem

Polityka kuchenna

Cykl wydarzeń łączących sztukę, performans i debatę służący badaniu zagadnień związanych z gastronomią i polityką przy pomocy strategii artystycznych i teatralnych.

Inspiracją są rytuały kulinarne i praktyki artystyczne, w których artyści traktują jedzenie i obyczaje kuchenne jako materiał, w szczególności takie, które przekraczają granice między sztuką, a życiem codziennym, jak np. "Manifesto of Futurist Cooking" Marinettiego, działalność restauracji "Food" Gordona Matta Clarka, praktykę kulinarną Josepha Beuysa i performansy Rirkrita Tiravaniji z nurtu estetyki relacyjnej.

Sztuka staje się przestrzenią debaty i namysłu nad globalną polityką, etyką związaną z produkcją żywności, dystrybucją i konsumpcją. Chcemy zbadać, jak strategie artystyczne mogą przyczynić się do pogłębienia refleksji na temat kwestii związanych z historycznym i politycznym wymiarem jedzenia, ekonomią, rolnictwem, prawami człowieka i środowiskiem naturalnym.

POLITYKA KUCHENNA
28—29.06.2014

Wystawa
film
performans
spotkania
akcje kulinarne

Nowy Teatr
Madalińskiego 10/16

www.
nowyteatr.org

**NOWY
TEATR**

Karolina Brzuzan (Polska)

Ogród Głodowy

Indre Klimaite (Litwa)

*O ciągłej i systematycznej poprawie odżywiania – wystawa i akcja kulinarna.
Projekt inspirowany badaniami dotyczącymi polityki żywieniowej w ZSRR*

Mikołaj GrosPierre (Polska/Francja)

Bary mleczne – cykl fotografii przedstawiający polskie bary mleczne

Dagna Jakubowska (Polska)

Kongres Kulinarny – performans kulinarny z udziałem Natalii Galytskiej, Lesi Kostiny i Jurija Tkaczuka, Ukraińców pracujących i mieszkających w Warszawie

Konrad Pustoła (Polska)

Ein Harod, Degania – wystawa fotografii (w ramach festiwalu Synchronizacja)

Ryan Bromley (Kanada)

Wykład poddający krytyce wydarzenia historyczne, politykę i towarzyszące im rytuały kulinarne. Punktem wyjścia rozważań i inspiracją jest konferencja jałtańska z 1945 roku.

Karolina Brzuzan (Polska)

Głód jest najlepszym kucharzem, akcja kulinarna

Kolektyw Bouillon Group (Gruzja)

Supra – performans inspirowany tradycyjną gruzińską ucztą

Center for Political Beauty (Niemcy)

Film *Schuld (Dług/ Wina)*, projekcja oraz spotkanie z twórcami, prezentacja innych projektów i działań Center for Political Beauty

Kamil Antosiewicz (Polska)

Set didżejski – tematem przewodnim jest jedzenie, picie, produkty spożywcze oraz proces produkcji żywności

Aniela Redelbach (Ukraina)

Warsztaty w formie bitwy kulinarnej

Kuratorka: Dagna Jakubowska

Współpraca: Joanna Nuckowska

Koprodukcja: Dagna Jakubowska

Skoro jesteś tym, co jesz, przyjdź i zobacz, co jeść, żeby być lepszym człowiekiem.

Magazyn Usta

*Przestrzeń kuchni służy komunikacji i porozumieniu, ułatwia rozwiązywanie konfliktów. Wspólne przygotowywanie posiłku i biesiadowanie sprzyja otwartości, nawiązywaniu dialogu i poznawaniu siebie nawzajem – tę prawdę przypominają organizatorzy projektu *Polityka Kuchenna w Nowym Teatrze*.*

Gazeta Stołeczna

Liczba widzów: 480

4 lipca 2014 Nowy Teatr, Hala warsztatowa

Jett Live. Koncert Renate Jett

Koncert austriackiej aktorki, wokalistki i autorki piosenek Renate Jett. W programie utwory ze spektaklu Krzysztofa Warlikowskiego „(A)pollonia”, ale także wcześniejsze z repertuaru aktorki. Utrzymane w onirycznej, elektryzującej aurze stają się czymś więcej niż fragmentem muzyki teatralnej. Renate Jett poprzez wyrazistą obecność sceniczną i śpiew, który czasem przemienia się w intymny szept potrafi naprawdę poruszyć swoich słuchaczy. Mocne, koncertowe oblicze tej znakomitej artystki.

Songi, teksty i wykonanie: Renate Jett

Muzyka: Renate Jett, Paweł Mykietyń, Piotr Maślanka, Paweł Stankiewicz

Występują: Piotr Banaszek – klawisze, Paweł Bomert – gitara basowa, Piotr Maślanka – perkusja, Paweł Stankiewicz – gitara, Fabian Włodarek – akordeon.

Liczba uczestników: 140

To ostatnia niedziela, dzisiaj się rozstaniemy – śpiewa Renate Jett i w wykonaniu austriackiej aktorki łamiącej polszczyznę tango samobójców sprzed wojny brzmi jeszcze bardziej rozdzierająco niż w oryginale. Jett czasami śpiewa silnym głosem, ale częściej jakby łkała, wołała o pomoc. Jak doświadczona kobieta, której już przestaje zależeć na trzymaniu fasonu i szuka widzów, by przed nimi odegrać swoją żalność, swoje cierpienie, samotność, którym mogłaby wyrzucić obojętność na jej los.

Wysokie Obcasy

Więcej koncertów Renaty Odrzutowej proszę! Było super.

Komentarz na [NowyTeatr/facebook](#)

10-31 lipca 2014 Nowy Teatr, Hala warsztatowa i plac przed Teatrem

I Nie ma ziewania

Prezentacja prac młodych artystów. Inaczej niż w tradycyjnych instytucjach prezentujących sztukę, gdzie wernisaż jest pokazem obiektów artystycznych w końcowej, zamkniętej formie, dzieła zostały poddane modyfikacji. I to nie tylko przez autorów, ale też pozostałych uczestników akcji. Pomysł jest odpowiedzią na myśl „ja zrobiłbym/zrobiłabym to inaczej”, pojawiającej się, gdy oglądamy prace innych artystów. Kuratorzy położyli nacisk na nieprzewidywalność i współpracę między twórcami, obiektami i przestrzenią wystawy. Sprawdzali, dokąd prowadzi twórcza swoboda. W każdy kolejny czwartek zapraszaliśmy na otwarcia, pokazujące nowe obiekty, a także efekty poprzednich edycji.

Kuratorzy: Norbert Delman, Marta Królak, Tymon Nogalski, Agnieszka Warakomska

Artyści: Magdalena Angulska, Krzysztof Bagiński, Anna Bajorek, Mateusz Choróbski, Norbert Delman, Zuzanna Golińska, Michał Huszcza, Magdalena Łazarczyk, Tymon Nogalski, Dominika Olszowy, Anna Orłowska, Monika Skomra, Grzegorz Stefański, Maria Toboła, Maciej Rudzin

Marta Królak: Ten projekt odpowiada na zarzuty publiczności wobec sztuki współczesnej. Często słyszymy od ludzi chodzących do galerii, że sami mogliby stworzyć podobne prace. Proces, który pokazujemy na tej wystawie dowodzi, że nie jest to takie proste.
Obieg

Nowy Teatr przygotował niecodzienną wystawę prac młodych artystów. Dlaczego niecodzienną? Ponieważ każdy z odwiedzających będzie mógł mieć w nią swój wkład.

Metro

Liczba uczestników: 800

21 sierpnia 2014 Świetlica Nowego Teatru

I Nietakt

Koncert duetu pianina i perkusji, który zadebiutował podczas wakacji w roku 2013 w warszawskim klubie Eufemia. Nietakt gra muzykę improwizowaną. Ich muzyka jest obrazowa i liryczna.

Aleksander Żurowski – fortepian

Teodor Olter – perkusja

Liczba uczestników: 45

Edukacja Debaty

7 grudnia 2013 Nowy Teatr Hala warsztatowa

Polski teatr publiczny

Debata o teatrze publicznym jako instytucji dobra publicznego, przestrzeni aktywności intelektualnej i obywatelskiej. O teatrze jako medium krytycznym, miejscu negocjacji wartości i idei, testowania nowych języków i formalnych eksperymentów.

Goście: Marek Beylin, Dorota Buchwald, Witold Mrozek, Maciej Nowak, Weronika Szczawińska, Paweł Wodziński
Prowadzenie: Krystyna Duniec

Liczba uczestników: 80

17 grudnia 2013 Nowy Teatr Hala warsztatowa

Niepokój. Kultura po Zagładzie

Spotkanie z Iwoną Kurz, Krzysztofem Warlikowskim i Grzegorzem Niziołkiem, autorem książki „Polski teatr Zagłady”, na temat pamięci i niepamięci Zagłady w polskiej kulturze.

Prowadzenie: Małgorzata Dziewulska

Współorganizator spotkania: Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego

Liczba uczestników: 250

26 lutego 2014 Nowy Teatr, Hala warsztatowa

Mecenat, dotacja, sponsoring.

O teatrach Warszawy

Rozmowa o warszawskich teatrach, ich budżetach, ofercie, zamierzeniach twórców i oczekiwaniach publiczności.

Udział wzięli: Prof. Dariusz Kosiński (Katedra Performatyki Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego), Dorota Buchwald (Dyrektorka Instytutu Teatralnego), Piotr Gruszczyński (Dramaturg Nowego Teatru), Maciej Englert (Dyrektor Teatru Współczesnego w Warszawie), Aldona Machnowska-Góra (Dyrektorka naczelna Teatru Konsekwentnego), Maria Seweryn (Dyrektorka Och-Teatru), Tomasz Thun-Janowski (Dyrektor Biura Kultury).

Moderator: Ewa Wanat (RDC)

Liczba uczestników: 180

Edukacja Warsztaty

8-29 sierpnia 2013 Kawiarnia Sezonowa

Rowerowe przygody Pana Milou

Inicjatywa jest wynikiem sąsiedzkiej współpracy Sklepu Rowerowego Milou, Nowego Teatru i Kawiarni Sezonowej, których połączyła sympatia do rowerów, chęć przygotowania twórczych warsztatów dla dzieci oraz wizja, że z ich pomocą można przybliżyć dzieciom frajdę, jaką daje korzystanie z roweru na co dzień.

Podczas niedzielnych spotkań dzieci poznały zwariowanego bohatera, który jest wielkim fanem jednoślada. Pan Milou miewał najróżniejsze przygody. Dzieci rozwiązywały zagadki, projektowały rowery, budowały makiety miast bez samochodów, malowały wspólny obraz wielkiego rowerowego bagażu, przygotowywały odznaki cyklistów. Na jednym z warsztatów poznały też technikę sitodruku, dzięki której rowerowymi wzorami mogły własnoręcznie ozdobić swoje ubrania, torby, notesy czy kartki pocztowe.

Zajęcia przygotowano z myślą o dzieciach w wieku 5-8 lat.

Scenariusz warsztatów przygotowały Magda Skrzeczkowska oraz Ewa Sularz. Gościem spotkania poświęconego sitodrukowi był duet Out of ctrl.

Liczba uczestników: 52

15-29 marca 2014 Nowy Teatr, Hala warsztatowa

Wióry lecą. Stolarka dla kobiet i nie tylko

Kobiety rzadko sięgają po młotek, jeszcze rzadziej po hebel. Przyjemnie doświadczeni domowymi pracami z dziećmi i przyjaciółmi, chcemy podzielić się umiejętnościami z zainteresowanymi paniami i namówić je do wyprodukowania własnego stołka, wieszaka albo domku dla lalek. Podczas prób stworzenia miłego domu podłubiśmy w drewnie i sprawiło nam to tyle frajdy, że postanowiliśmy podzielić się nią z innymi. Szczególnie ciepło myślimy o kobietach, które będziemy namawiać do majsterkowania i realizowania własnych pomysłów na meble, dodatki i prezenty – zapraszali organizatorzy Katarzyna Sanko i Michał Malikowski.

Liczba uczestników: 120

22 czerwca – 31 sierpnia 2014 Kawiarnia Sezonowa

Lato z Zakamarkami Warsztaty literackie dla dzieci

Coniedzielne spotkania, na których dzieci mogą rysować, lepić, malować, wycinać i śledzić losy bohaterów Zakamarkowych książek. Wydawnictwo Zakamarki wydaje cenione na całym świecie i tłumaczone na dziesiątki języków szwedzkie książki dla dzieci, a od niedawna również książki francuskie. Podstawową zasadą Zakamarków jest publikowanie książek z wartościową treścią, dopracowanym językiem i dobrą, niesztampową ilustracją.

Bajki czytali: Hanna Konarowska, Kuba Wons i Dominik Nowak

Liczba uczestników: 128

6-27 sierpnia 2014 Świetlica Nowego Teatru

Świetlana przyszłość

W jakim chcemy żyć świecie? Jak wyobrażamy sobie nasze otoczenie za 20 lat? Seria warsztatów, na których pracowaliśmy wspólnie nad przyszłością – taką realistyczną i taką bardziej utopijną. Spotkania teoretyczno-praktyczne oparte na koncepcji PostWzrostu.

Moderacja: Magdalena Chrzczonowicz

Kurator: Wojtek Mejor

Tematy spotkań:

Praca

Czym jest praca? Do czego jej potrzebujemy? Oznacza pieniądze czy także przyjemność? Czy moglibyśmy/chcielibyśmy pracować mniej? Na jakich wartościach opiera się praca we współczesnym świecie? Jak praca będzie wyglądała w przyszłości oraz jak chcielibyśmy, żeby wyglądała? Możliwe oraz pożądane kierunki rozwoju pracy i możliwe rozwiązania współczesnych problemów związanych z pracą. Gość specjalny: Krzysztof Cibor, redaktor portalu Ekonomiaspoleczna.pl, pracownik Fundacji Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych, kooperatysta.

Jedzenie

Co zrobić, żeby dobrze jeść? Jakie przeszkody stoją na drodze do dobrego jedzenia? Jak przekonać innych do tego, żeby nas wsparli i włączyli się w nasze działania?

Gość specjalny: Julia Olszewska, absolwentka Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie oraz Uniwersytetu Lund w Szwecji.

Pieniądze

Skąd biorą się pieniądze? Kto kontroluje te kluczowe zasoby? Czy wymyślone pieniądze mogą mieć jakąś wartość i czy są nam potrzebne?

Gość specjalny: Michał Augustyn, pomysłodawca, współtwórca i

administrator niekomercyjnego systemu kredytów wzajemnych „Wymiennik”, animator wydarzeń kulturalnych w ramach inicjatywy Otwarty Jazdów, ogrodnik miejski, członek nieformalnej grupy PostWzrost.

Alternatywy

Do rzeczy. Jak zmienić świat na lepsze? Czy wiesz, co się naokoło dzieje i jakie istnieją alternatywy? Masz własne pomysły, co można zrobić?

Goście specjalni: Żłobki Sąsiedzkie, Wymiennik. Społecznościowy System Wymiany, Kooperatywa Dobrze

Liczba uczestników: 41

Projekty Partnerskie

Książka Grzegorza Niziołka „Polski teatr Zagłady”

Propozycja nowej perspektywy oglądu polskiego teatru. I zarazem pierwsza w Polsce monografia poświęcona problematyce teatru i Zagłady. Załącznikiem prac nad książką była seria wykładów pod tym samym tytułem wygłoszonych przez Grzegorza Niziołka na zamówienie Nowego Teatru w sezonie 2009/2010. Autor daje pełny przegląd zjawisk teatralnych – od wyreżyserowanej przez Leona Schillera „Wielkanocy” po „(A)pollonię” Krzysztofa Warlikowskiego. Nie zapomina jednak, z jakiej pozycji mówi – w jakim momencie historycznym i na jakim etapie kulturowych negocjacji. Ujawnia związane z najnowszymi debatami pokusy „symbolicznych zadośćuczynień” i pułapki „retoryki wzniosłości”.

Książka otrzymała Nagrodę Polskiego Towarzystwa Badań Teatralnych za najlepszą publikację książkową z zakresu wiedzy o dramacie, teatrze, widowiskach i innych sztukach performatywnych w 2014 roku.

Wydawcami książki są Instytut Teatralny im. Z. Raszewskiego i Wydawnictwo Krytyki Politycznej. Partnerem jest Nowy Teatr.

Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej w Warszawie

Laboratorium Projektowanie Kultury / Laboratorium Nowych Praktyk Teatralnych

Kolejny semestr nowatorskiego kursu edukacyjnego oferowanego przez SWPS we współpracy z Nowym Teatrem. Słuchacze tegorocznej edycji Laboratorium „Projektowanie Kultury” mieli możliwość wzięcia udziału w jednym z trzech Kampusów Sztuk Performatywnych, które towarzyszą festiwalowi Theater der Welt w Mannheim.

Styczeń-czerwiec 2014 Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie

Punkty styku. Performans i współczesność

Druga część programu badawczego Muzeum Sztuki Nowoczesnej poświęconego badaniu sztuk performatywnych, przygotowywana we współpracy z André Lepeckim – profesorem Performance Studies na Uniwersytecie w Nowym Jorku. Celem programu jest przyjrzenie się współczesnym dyskursom analizującym szeroko pojęte sztuki performatywne – badania te w znaczący sposób stymulują dziś rozwój tego zjawiska na świecie.

Performans, który poprzez swój emancypacyjny charakter staje się kluczową formą sztuki współczesnej, na świecie budzi coraz więk-

sze zainteresowanie, w Polsce jednak jest formą ciągle relatywnie mało znaną i uprawianą.

Seria wykładów i seminariów, które prowadzą wybitni międzynarodowi badacze zjawiska performansu z różnych dziedzin – tańca, teatru, sztuk wizualnych, studiów krytycznych i filozofii m.in. prof. André Lepecki, prof. Nicholas Ridout (Queen Mary University, Wielka Brytania), prof. Shannon Jackson (Berkeley University, USA), prof. Bojana Kunst (Uniwersytet w Giessen, Niemcy). Tematem przewodnim tych spotkań jest poszukiwanie punktów styczności pomiędzy performansem i współczesnością.

Współpracowaliśmy z instytucjami

Against Gravity
AlterArt
Ambasada Gruzji
Argraf
Bęc Zmiana
Biuro Planowania Dostępności
Bôlt Records
British Council
Centrum UNEP/GRID Warszawa
Dotknij Teatru
E-teatr
FAMA Agencja Reklamowa
Festiwal VAR<SO>VIE
Fundacja 4.99
Fundacja Kultury Bez Barrier
Goethe Institut
Going. Poznaj kulturę
Goonart
HOBO Art Foundation
Huncwot.com
Instytut Adama Mickiewicza
Instytut Francuski
Instytut Muzyki i Tańca

Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego
Jogi Babu Klubokawiarnia
Kawiarnia Sezonowa
Magic Brands
Malta Festival Poznań
Muzeum Powstania Warszawskiego
Muzeum Sztuki Nowoczesnej
Muzeum Woli
Okręgowa Izba Radców Prawnych
Open'er Festival
Out of Ctrl
Program Samorządu Województwa Wielkopolskiego
Wielkopolska: Rewolucje
PMA CIE
Polska Bez Barrier
Praktiker
Royal String Quartet
SGH Samorząd Studencki
Sklep rowerowy MILOU
Stowarzyszenie Kwartesencja
Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej
Szustow. Kultura i komunikacja
Szwajcarska Fundacja dla Kultury Pro Helvetia
Teatr ZAR
Teatr Lalka
What's there
Wydawnictwo Zakamarki
Zachęta – Narodowa Galeria Sztuki

Patroni medialni

Aktivist

Co jest grane

Dziecko w Warszawie

Exkluziv

Gaga

Gazeta Wyborcza

Glissando

Księgarnia Traffic Club

Miasto dzieci

Polskie Radio - Dwójka

Polskie Radio - Trójka

Qlturka

Ströer

Szum

Taniecpolska

Usta

Nowy Teatr

Madalińskiego 10/16

02-513 Warszawa

22 379 33 00

sekretariat@nowyteatr.org

www.nowyteatr.org

Nowy Teatr w portalach społecznościowych:

www.facebook.com/NowyTeatr

www.twitter.com/Nowy_Teatr

www.instagram.com/Nowy_Teatr

www.mixcloud.com/NowyTeatr